

Nederlandse tekst (artikel 63 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 58.514 van 8 maart 1996

A. 60.956/VI-12.197

In zake : **1. TARABICHI** Abdel Halim,
2. KEPPENS Lucienne, echtgenote
van TARABICHI,
die woonplaats hebben gekozen bij
Mr. Marc BALTUS, advocaat,
Winston Churchilllaan 220 A
1180 Brussel,
tegen :
de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister
van Financiën.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 21 november 1994 ingediende
verzoekschrift, waarbij Abdel Halim TARABICHI en zijn
echtgenote Lucienne KEPPENS de nietigverklaring vorderen
van :

1° de impliciete beslissing van de 8e bijzondere
belastinginspectie van Brussel, waarbij hun het
recht wordt ontzegd een inspectieverslag en een
inspectienota in te kijken betreffende het onderzoek
van bezwaarschriften gericht tegen aanslagen in de
inkomstenbelastingen die te hunnen laste zijn
vastgesteld voor de aanslagjaren 1984 tot 1988;

2° de beslissing dd. 9 oktober 1994 van de directeur-generaal van de bijzondere belastinginspectie, waarbij hun uitdrukkelijk dezelfde weigering ter kennis wordt gebracht;

Gelet op arrest nr. 52.220 van 14 maart 1995, waarbij de debatten worden heropend en bevolen wordt de rechtspleging voort te zetten overeenkomstig de artikelen 6 en volgende van de algemene procedureregeling;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer FORTPIED, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 30 augustus 1995, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 21 december 1995, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 17 januari 1996;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. BALTUS, advocaat, die voor de verzoekers verschijnt, en van de heer BOLUS, auditeur-generaal, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer FORTPIED, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering :

Als gevolg van bezwaarschriften van de verzoekers, zijn hun aanslagen in de personenbelasting voor de aanslagjaren 1984, 1985 en 1986 tot 1988 tenietgedaan bij beslissing dd. 15 maart 1994 van de directeur der directe belastingen van Brussel (1e directie). Op 17 juni 1994 heeft de bijzondere belastinginspectie (BBI) hun kennis gegeven van ambtelijke aanslagen voor de aanslagjaren 1986 en 1987 en van een bericht van wijziging van de aangifte voor het aanslagjaar 1988. Bij brieven van 12 juli 1994 heeft de advocaat van de verzoekers overeenkomstig artikel 5 van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur de BBI gevraagd inzage te verkrijgen van het verslag van de inspecteur belast met het onderzoek, alsook van dat van de bijzondere inspectie, aan de directeur voorgelegd vooraleer hij zijn beslissing van 15 maart 1994 heeft genomen. Op die brieven is niet gereageerd. De impliciete weigering dat dit stilzwijgen oplevert, vormt het eerste onderwerp van het beroep.

Op grond van artikel 8, § 2, van de genoemde wet van 11 april 1994 heeft de advocaat van de verzoekers op 16 augustus 1994 het bestuur verzocht de stilzwijgende beslissing waarbij het de gevraagde mededeling van de documenten weigerde, te heroverwegen; dezelfde dag heeft hij de bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken opgerichte commissie voor de toegang

tot bestuursdocumenten om advies gevraagd. Dit advies is niet verstrekt binnen de gestelde termijn van dertig dagen. Op 9 november 1994 heeft de directeur-generaal van de BBI aan de verzoekers een brief gezonden waarin de hun ter kennis gebrachte weigering als volgt met redenen wordt omkleed :

" Uit de aard zelf van de stukken die u wenst in te kijken, blijkt dat ze betrekking hebben op een juridische procedure die in twee fasen verloopt (eerst een administratieve, en vervolgens een gerechtelijke fase). De openbaarmaking wordt geregeld door bepalingen die specifiek zijn voor de administratieve fase (artikel 374, derde lid, WIB 92, vroegere artikel 275, derde lid, WIB) en de gerechtelijke fase (artikel 877 van het Gerechtelijk Wetboek).

De wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur betreft alleen de stukken waarover de administratieve overheid beschikt (artikel 1, tweede lid, 2°), te weten de uitvoerende macht, in zoverre zij niet een rechterlijke, doch een administratieve functie uitoefent.

Aangezien de stukken die u wenst in te kijken, in de zin van deze wet geen administratieve stukken vormen, blijft het bestuur bij zijn weigeringsbeslissing".

Die beslissing vormt het tweede onderwerp van het beroep.

Overwegende, ambtshalve, dat de bezwaren ingediend tegen directe belastingen voor de gewestelijk directeur worden gebracht en dat tegen de beslissingen van deze laatste een beroep kan worden ingesteld bij het hof van beroep; dat de beslissingen van de gewestelijk directeur rechtsprekende beslissingen zijn; dat wanneer bij een rechtscollege een zaak aanhangig wordt gemaakt - in casu een bezwaar in belastingmaterie - het aan dat rechtscollege staat te oordelen of de procedure die voor dat college wordt gevoerd regelmatig is, en in voorkomend geval de noodzakelijke verrichtingen te bevelen om de onregelmatigheden die het vaststelt te verhelpen; dat de eerbiediging van de rechten van

verdediging voor de rechtscolleges van alle niveaus en van alle aard een van de belangrijkste bestanddelen van de wettigheid is; dat in het geval bepaalde documenten nodig mochten zijn om de ontvankelijkheid of de gegrondheid van een bezwaar te beoordelen, het aan de gewestelijk directeur of het hof van beroep zou staan te bevelen dat ze worden overgelegd, en dat, indien zij dat niet doen, het arrest van het hof van beroep door het Hof van Cassatie zou kunnen worden verbroken;

Overwegende dat, mocht de Raad van State bevelen dat stukken moeten worden overgelegd met toepassing van artikel 8, § 2, vierde lid, van de wet van 11 april 1994, de Raad zich zou inlaten met het verloop van een gerechtelijke procedure waarvan de wettigheid wordt beoordeeld door de fiscale rechter en het hof van beroep en in laatste instantie wordt gecontroleerd door het Hof van Cassatie; dat noch uit de wet van 11 april 1994, noch uit de parlementaire voorbereiding ervan blijkt dat de procedures waarin deze wet voorziet, te weten de vordering tot heroverweging en, in geval dat deze vordering wordt afgewezen, het beroep bij de Raad van State, in de plaats zouden komen van die welke van toepassing zijn bij de administratieve en justitiële gerechten met toepassing van de teksten die specifiek zijn voor elk ervan;

Overwegende dat de vormen van openbaarheid waarin de wet van 11 april 1994 voorziet, niet van toepassing zijn wanneer ze ertoe strekken voor een rechtscollege documenten te doen overleggen waarvan de overlegging door het rechtscollege kan worden gevorderd; dat de Raad van State niet bevoegd is om van de vordering kennis te nemen; dat het beroep niet-ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 8.000 frank, komen ten laste van iedere verzoeker ten belope van elk 4.000 frank.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op acht maart 1900 zesennegentig door :

de HH.	HANOTIAU,	staatsraad, voorzitter,
	LEROY,	staatsraad,
	HANSE,	staatsraad,
Mevr.	MALCORPS,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M. -Chr. MALCORPS.

M. HANOTIAU.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.